

Ca.1901

AFSENDER

Johannes Kragh

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København (Danmark)

Omtalte personer:
P.V. Jensen-Klint

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/II/2 - K

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Kragh kan ikke tage med på Willumsens studierejse til Schweiz, da han har uopsætteligt arbejde, som skal færdiggøres.

TRANSSKRIFTION

Rosenvængets Paralelvej 5

Kære Willumsen

Tak for begge Deres breve både det fra Amerika og det ikke. De har glædet mig meget begge to. Mest for resten det sidste. Det har glædet mig for såvidt som jeg føler Deres venskab deri at De vil være sammen med mig, samtidig med at jeg er meget ked af ikke at kunne følge opfordringen. Jeg er bundet ved arbejder som jeg har påtaget mig inden for en bestemt tidsfrist og som jeg ikke har råd til at give afhold på. Altså den gamle historie om at tjene penge; hvormed

tiden går, så inden man sér sig om er den løbet fra én og man har intet andet udrettet end det meget sølle at skaffe sig selv tag over hovedet og noget at putte i ansigtet. – Men endnu engang tak fordi De kunde tænke på at være sammen med mig på Deres studie tour. Da jeg fik Deres brev havde jeg – ja har da så endnu – mest lyst til at sige pr. Telegram: kommer strags! og så komme, og imedens jeg skriver dette, harmer det mig at jeg må skrive det.

Vær nu ikke vred på mig oven ikøbet.

Deres hengivne Ven

Johannes Kragh

Jeg skal hilse fra P.V.J. Klint.

Normanget's Parallelvej' 5

Kar Willmann
Tak for begge Dees breve
bidt du for Ansvaret og det
sikke. De har glædet mig
meget begge to. Men for
resten det sidste. De har
glædet mig for så vidt som
jeg føler at det er venskabeligt
at de vil se sig sammen
med mig, samtlig med at
jeg er meget ked af ikke
at kunne følge anbefalingen.
Jeg er bændet ved arbejde
som jeg har pålagt mig inden
for en bestemt tidspunkt
og som jeg ikke kan nå
at give afhold på. Men
in den gamle historie om
at tjene penge; hvorved

Allden jeg så indtænksomt se
sig om i den løbet for en
og man det indtænksomt se
vædet det det meget vilde:
at skaffe sig selv sig over
kædet og noget at gøre i
ansigtet. - Men endnu engang
Luk fordi de kunde lade
jig at var sammen med
mig for den sidste time.
Da jeg for den blev havde
jig - ja var de så endnu -
med lyde til at sig for.
Telegram: kommer straks!
og så komme, og imedens
jeg skriver dette, kommer det
mig at jeg må skrive det.
Var nu ikke ved for mig
men ikk.

Den rigtige ven
Johannes Knagge

A II. 2 - K I

Jeg har nu ikke den 2. V. T. Knagge